

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 429

гр. София, 18.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в закрито заседание на 18.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **11581** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданско процесуалния кодекс /ГПК/ във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С Решение № 5753/13.10.2021 г. по адм. дело № 11581/2020 г. по описа на АССГ, III отделение, 62 състав съдът е отменил по жалбата на Т. И. Й. Решение № Ц1040-21-372/05.11.2020г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-1133-2/02.10.2020 г. и Разпореждане № 214-00-1133-3/02.10.2020 г., издадени от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град. Със същото решение съдът е върнал административната преписка на ръководителя на осигуряването и безработицата при ТП на НОИ С. град за произнасяне съгласно указанията, дадени в настоящето решение. С решението съдът е осъдил Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт да заплати на Т. И. Й. от [населено място] сумата от 350 лв. разности за адвокатско възнаграждение.

По делото е постъпила молба от Т. Й. чрез процесуалния ѝ представител, в която се иска постановеното по делото решение да бъде изменено, като в полза на жалбоподателя бъде присъдена сумата от 420 лв., представляваща минималният размер на адвокатското възнаграждение за един адвокат, определено съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, включващ минималния предвиден размер от 350 лв. и дължимият ДДС, предвид факта, че към момента на сключването на договора за правна защита и съдействие адвокатско дружество „В. и Л.“ е било регистрирано по ЗДДС. Алтернативно се прави искане да бъде присъдено в цялост претендираното адвокатско възнаграждение от 960 лв.

Съдът намира, че искането е допустимо по чл. 248, ал. 1 ГПК - като подадено в срок и от надлежна страна. Разгледано по същество е и основателно до размера от 420

лв.

Съдът счита за неоснователно възражението, изложено в молбата по чл. 248 от ГПК досежно фактическата и правна сложност на делото. Производството не се отличава от други подобни производства, нито от гледна точка на спора, нито от гледна точка на продължителност на същото. По него са проведени три съдебни заседания, представени са становища и доказателства, но защитаването на тезата на жалбоподателя не се отличава с изключителна трудност, а извършените процесуални действия са минимално необходимите за постигане на търсения резултат.

Ето защо съдът счита, че направеното искане за присъждане на адвокатското възнаграждение в пълния претендиран размер от 920 лв. е неоснователно, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото и своевременно направеното възражение за прекомерност от процесуалния представител на ответника.

Съгласно § 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения за регистрираните по ЗДДС адвокати дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Предвид изложеното основателно е искането върху определеното адвокатско възнаграждение от 350, 00 лв. да се начисли и присъди дължимият размер на данък добавена стойност в размер на 70, 00 лв., или общо 420, 00 лв. за адвокатско възнаграждение. В тази връзка е доказано обстоятелството, че адв. дружество е регистрирано по ЗДДС, видно от приложената фактура за изплатена сума, в която е включена сумата от 160 лв. дължим ДДС. Поради това съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, че липсват доказателства за реалното изплащане на сумата по договора за оказване на правна помощ, както и такива за регистрация по ЗДДС.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ диспозитива на постановеното № 5753/13.10.2021 г. по адм. дело № 11581/2020 г. по описа на АССГ, III отделение, 62 състав, в частта, с която директора на ТП на НОИ С.-град е осъден да заплати на жалбоподателя сумата от 350 лв., представляваща адвокатско възнаграждение, като вместо него постановява:

ОСЪЖДА Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт да заплати на Т. И. Й. от [населено място] сумата от 420 лв. разности за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането в останалата му част.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: